

image not found or type unknown

El defensor de les bruixes

David Grau Abadal

Fecha de publicación:

01/02/2017

Bruixeria, misteris i passions al Viladrau del s. XVII.

Sello Editorial:

Columna Edicions

Bruixeria, misteris i passions al Viladrau del s. XVII.

Contacto de prensa

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 86 71

Email: nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:

andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de marketing

i comunicació AIG: Marta Oliva i

Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

Viladrau, febrer del 1622. El jesuïta Pere Gil i el seu deixeble Joanet, un noi orfe de raça negra que ha estat acollit per la Companyia de Jesús, arriben a Viladrau per aturar la persecució i l'ajusticiament de dones acusades de ser bruixes. Una sèrie de morts al poble, que intentaran ser presentades com a obra de les bruixes, servirà de pretext perquè s'obri una investigació paral·lela per part del jesuïta per descobrir l'autoria dels crims.

La Inquisició castellana que s'havia implantat a Espanya era el braç policial de la monarquia, que gràcies al seu embolcall religiós podia intervenir en l'interior dels regnes saltant-se les lleis pròpies de cadascun. Per això, en Pere Gil va tenir un greu sobresalt quan els inquisidors havien trucat a la seva porta ja feia uns quants anys. La seva fama de bon teòleg va obrir perquè li demanessin d'actuar de qualificador en el tristament cèlebre tribunal de Barcelona. No era una bona idea negar-s'hi, i naturalment no ho va fer.

Amb la col.laboració de la Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura.

image not found or type unknown

David Grau Abadal

Vaig néixer a Premià de Mar el 1972. Amb una infància i adolescència normals, el primer desencís em vingué en passar per la Facultat d'Història, en què no vaig acabar ni el primer any. Ben entrats els noranta, em vaig posar a estudiar cinema en una escola de Barcelona. L'any 1998 feia el meu primer curt: una ficció que girava sobre l'últim dia de la vida de Kafka. Al cap d'un parell d'anys, gaudint encara dels bons resultats de Ciutadà K, vaig fer Jazz. En aquell moment en què el salt al llargmetratge es veia difícil però més proper que mai, vaig iniciar el camí de barrejar l'audiovisual amb la història, i això em dugué a fer tres documentals projectats en sala, que culminarien amb el treball somiat: *A la recerca del Grial*. Des de llavors, he anat encaminant-me cap a la nua i volguda solitud de l'escriptor.